

Salkım Söğütler Büyüsün Başucunda

– S. Yetgin · 30 Nisan 2014

Yüzünü gizleyen zülfü/siyahını ört bu gece de üzerimize
Kırık ve kayıp sesler biriktirsin gece gül yüzlüm ikimize
Boş odaları doldursun nefesimiz, sarılalım bir kepenekte
Kayıp yıldızlar düşsün ıslak bulutlarla gece boyu üzerimize
Sana üşüdükçe nefesinle sar, öp beni panzehir öpüşlerinle

Yansın yandıkça büyüsün alevler, vuslat olup bizi sarsın
Yüreğim bir yangın yeri olsun, çatılardan yağmur aksın
Alevler sönsen de mülteci bedenlerimizde izleri kalsın
Yalnızlık bohçasını toplasın ayrılıklar, elemeler azalsın
Fısılda kulağıma aşk sözlerini yar, gözler ağlamasın
İsterse dışarıda kıyametler kopsun, meteorlar yağsın

Bir dal çıtırdasa uzakta, uyanayım esmer gözlerinin çingılarıyla
Doğmasın üzerimize güneş, emelim parmak parmak geceyi
Sevişmeler kavursun sevdalım birbirimize muhtaç yüreğimizi
Düşler asayım tüm duvarlara, sen uyur iken boyayayım evreni
Salkım söğütler büyüsün başucunda, aşkla donatayım bahçeni
Aynı ışık altında ara beni, aynı yorganın sıcaklığıyla sar tenimi
Sarıl bana o mor gecelerde, bir karışık vakit aralığıyla tut elimi

Selahattin YETGİN